

Under vilka omständigheter och tolkningar kan Israels
agerande på Västbanken, i Gaza och inom Israel förstås
som ett apartheidbrott enligt internationell rätt?

Carl-Adam Kjellström

Avdelningen för mänskliga rättigheter
Historiska institutionen
Kurskod: MRSG20
Termin: Hötterminen 2013
Handledare: Olof Beckman
Omfång: Antal ord (10000-15000)

Abstract

Apartheid is the Afrikaans word for apart-hood, meaning that the country is in a state of being apart. First used to describe the South African regime during the South African National Party's rule between the years 1948 to 1994, which was based on a system of racial segregation. During this time the rights of the black population would be deprived and a minority rule would maintained and prolonged their dominance over the black majority.

The term would during the 20th century get another legal meaning which meant that the apartheid system was not only applicable to the South African regime, even though the meaning of the term has similar regulations to South Africa during the rule of the National Party. However, the term has evolved into a crime against humanity and may be applicable to any state that uses similar practices as the ones used in South Africa. One of those states that could be labeled as an apartheid state is Israel because of their actions and practices within the state itself and in the occupied Palestinian territories.

Innehållsförteckning

- 1 Inledning
  - 1.1 Syfte och frågeställning
  - 1.2 Avgränsningar
  - 1.3 Metod och teori

- 2 Definitioner
  - 2.1 Apartheid definierat
  - 2.2 Ockupation definierat
  - 2.3 Relevanta grupper

- 3 Vilka av de bestämmelser kring apartheid är tillämpliga på situationen i Israel och de ockuperade palestinska territorierna?

- 4 Slutsats

- 5 Källförteckning

1. Inledning

Situationen i Palestina har länge intresserat mig. Hur ockupationen av Gaza så väl som Västbanken bedrivs, och de människorättskränkningar som sker i de Palestinska territorierna, bedrivna av staten Israel, har jag funnit fascinerande. De bryter mot internationella lagar, men Israel lyckas göra detta utan någon direkt form av repressalier. Under den senaste delkursen som behandlade våld och ansvarsutkrävande, blev jag mer intresserad av internationell lagstiftning och juridiska bestämmelser. Jag har tidigare haft turen att besöka Västbanken och där fick jag första gången höra talas om att Israel bedriver en form av apartheid mot palestinier. Därför har jag valt att skriva denna uppsats, om det faktiskt kan vara så att Israels ockupation av Palestina rent juridiskt eller de facto kan klassas som apartheid. Genom att undersöka begreppen apartheid, ockupation och vilka etniska grupper som är inblandade ska jag ta reda på, beroende på vilken definition av begreppen man använder, hur de skiljer sig och även argumentera för varför det kan kallas för apartheid. Jag kommer även att studera detta genom att titta på varför det inte klassas som apartheid och vilka juridiska aspekter som talar för det.

1.1 Syfte och frågeställning

I denna uppsats ska jag titta på under vilka omständigheter och tolkningar Israels agerande inom de ockuperade områdena och inom staten Israel kan tolkas som ett apartheidbrott. För att kunna besvara den frågeställningen kommer jag först redogöra begreppet apartheid genom internationella konventioner och även begreppet ockupation kommer att redas ut, och ges tolkning för att möjliggöra syftet med uppsatsen. Det kommer att vara frågor om vad apartheid är utifrån juridiska kriterier samt vilka praktiska utföranden som Israel begår, trots att dessa kan vara inom israeliska lagar men kan bryta mot internationell lag och om det finns flera ageranden från Israels sida som tillsammans kan klassa staten som en apartheidstat under internationell lag efter tolkning av bestämmelserna och dess egentliga innebörd. Genom olika definitioner och tolkningar av olika begrepp som är relevanta för bestämmelserna ska jag komma fram till ett svar på frågan. Det kommer jag att göra i tre olika förhållanden genom att titta på levnadsförhållanden i Gaza, Västbanken och för palestinier som lever inom Israels landsterritorium. Genom dessa frågor hoppas jag kunna besvara hur det är möjligt att tolka apartheid och om Israels agerande är

möjligt att se som ett apartheid brott, och jag även kommer att försöka tala för varför Israel inte kan klassas som en apartheidstat när det är relevant för att tolka begreppen. Uppsatsen ändamål kommer trots det vara att se hur det går att tolka Israel som en apartheidstat. Genom att sedan titta närmare på olika agerande och handlingar från Israels sida ska jag analysera fram ett svar på hur det är möjligt att definiera Israel som en apartheidstat.

1.2 Avgränsningar

Jag väljer att avgränsa mig till att försöka klassificera Israel som en apartheidstat ur ett de facto perspektiv där omständigheterna tolkas så att de är möjliga att appliceras på Israel, och där fokus på internationell lagstiftning främst utgör grunden för tolkningarna. Även tidigare vetenskapliga artiklar kommer jag använda mig av för att få fram ett svar på varför ockupationen och situationen inom Israel klassas som apartheid beroende på hur man analyserar begreppen.

Det hade varit intressant att titta på det internationella samhällets och USA:s roll och ansvar i denna situation, som är kända supportrar av Israel och har ett stort intresse av inflytande i mellanöstern, och därmed vilket intresse och roll Israel har i mellanöstern för omvärlden. På grund av brist på utrymme kommer jag inte använda delar av det för att titta på något, som visserligen är oerhört intressant och relevant i diskussionen kring varför situationen ser ut som den gör idag, men som inte kommer leda mig framåt för att besvara mina tolkningar kring hur Israel kan anses vara en apartheid stat.

Den religiösa aspekten av detta som finns mellan judar och muslimer främst, men även kristna, där frågan om vem som har rätt till land ur ett historiskt religiöst perspektiv och även ur ett juridisk perspektiv spelar stor roll, väljer jag att bortse ifrån då den frågan är för stor och inte heller alltför relevant för min fråga, när det inte gäller för att skilja mellan människors rättigheter. Landsfrågan i sig kommer dock fortfarande lämnas obesvarad om det inte är relevant för just det kriteriets möjlighet att kunna anses var uppfyllt.

Även andra stater som har intresse i konflikten skulle vara intressant att tala om, både västerländska stater men även stater som Egypten och Jordanien som är aktörer i denna fråga och även gränsar till Israel, Västbanken och Gaza. Hur de ser och agerar mot Israel och de palestinska territorierna är ytters relevant i den stora kontexten men kommer inte diskuteras i denna uppsats. Jag väljer därför att avgränsa mig från dessa om de inte kan ha relevans för att

förklara Israels agerande i viss specifika fall.

Uppsatsen kommer inte bli objektiv eller försöka rättfärdiga handlingar mer än att i vissa fall förklara vilket tolkningsutrymme som ges eller förklaringar som kan nyansera och förklara vissa ageranden och policys. Därför kommer uppsatsen inte handla om Israels syn på detta, där med inte sagt att de har fel och detta är rätt, det blir enbart ett möjligt sett att anse varför situationen kan anses vara apartheid.

1.3 Metod och Teori

Jag kommer att använda mig av en juridisk metod som kommer vara baserad på ”International Convention on the Suppression and Punishment of the Crime of Apartheid” definitioner av vad apartheid är. ICSPCA kommer även att utgöra mitt primärmaterial tillsammans med artiklar som främst kommer från den israeliska människorätts organisationen B'Tsalem men även andra rapporter och artiklar som rapporterar om människorättsbrott som begås inom de ockuperade områdena och inom Israel. Jag kommer även till viss del även titta på artiklar som försvarar Israel och menar att de inte är en ockupation som pågår. Utifrån ICSPCA kriterier kommer jag använda ytterligare källor för att hitta stöd för att ett kriterium antingen uppfylls eller inte. Mot ICSPCA kommer jag sedan diskutera vad som passar in, eller inte passat in, efter en begreppsanalys av vad apartheid är och vad ockupation innebär var på det kontextuella och teleologiska perspektiven kommer spela stor roll för att sammankoppla människorättsbrott till en klassificering av ett apartheidbrott. Det kontextuella perspektivet innebär i denna uppsats hur en handling kan tolkas och förstås i förhållande till kontexten till andra handlingar som kan tillsammans utgöra ett apartheidbrott, och även vad den handlingen har för roll för vad som kan anses vara apartheid. Det teleologiska perspektivet kommer definiera handlingarna efter vad för ändamål handlingarna har, huruvida de kan vara en del av ett större ändamål än vad det kan verka som. Ett grammatologiskt perspektiv kommer även användas för att kunna applicera, eller avfärda, handlingar till ICSPCA:s bestämmelser. Det kommer sedan föras en argumentationsanalys utifrån begreppens betydelse. I denna uppsats kommer den internationella rättens moraliska fiber anses vara naturrättslig då den ska vara baserad av alla människors egenvärde. Mitt sekundärmaterial kommer bestå av konventioner som behandlar ockupation och sedan vetenskapliga artiklar och statistik som behandlar ämnet.

1. Definitioner

För att kunna tillämpa apartheid på situationen i Israel och de palestinska territorierna måste en rad begrepp först redas ut. I denna uppsats är de viktigaste begreppen apartheid och ockupation, men det är också viktigt att redogöra vilka grupper det är vi talar om i denna konflikt.

1.1 Apartheid definierat

I ICSPCA artikel 2 står det att "For the purpose of the present Convention, the term "the crime of apartheid", which shall include similar policies and practices of racial segregation and discrimination as practised in southern Africa, shall apply to the following inhuman acts committed for the purpose of establishing and maintaining domination by one racial group of persons over any other racial group of persons and systematically oppressing them¹". Det följer sex paragrafer av inhumana ageranden, som tillsammans med kriteriet att syftet måste vara att upprätthålla en dominans över en annan grupp, definierar apartheid. För att applicera detta på Israel får varje paragraf beaktas och se om Israels agerande och rådande relation till Palestina kan definieras som apartheid.

Första paragrafen lyder "Denial to a member or members of a racial group or groups of the right to life and liberty of person". Detta är sedan uppdelat i tre punkter där punkt ett behandlar mord på medlemmar av en etnisk grupp eller grupper, punkt två påtvingandet av kroppslig eller mental skada på medlemmar av en grupp, ett intrång på deras frihet eller värdighet, eller utsättningen för tortyr eller annan hemsk, inhuman eller förnedrande behandling eller straff. Den tredje och sista punkten inkluderar godtyckliga arrestranden och olagligt fängslande av människor tillhörande etniska grupp eller annan grupp.

Paragraf B handlar om att staten på ett genomtänkt sätt ska förstöra levnadsförhållandet för en grupp så att gruppen tar fysisk skada, oavsett om det är hela gruppen eller bara en del av gruppen.

ICSPCA benämner sedan vilka lagstiftningar staten måste ha i paragraf C och D i artikel två för att kunna definieras som en apartheidstat. Paragraf C kräver att staten har

---

1 UN General Assembly, *International Convention on the Suppression and Punishment of the Crime of Apartheid*, 30 november 1973, Artikel 2

lagstiftningar som är utformade för att “prevent a racial group or groups from participation in the political, social, economic and cultural life of the country and the deliberate creation of conditions preventing the full development of such a group or groups”. Detta specificeras i samma paragraf genom att förklara att det gäller lagstiftningar som bland annat frångår av fundamental mänskliga rättigheter, som bland annat inkluderar rätten till arbete och utbildning, rätten att lämna och återvända till sitt land, rätten att själv bestämma var man vill bo samt yttrandefriheten. Paragraf D behandlar lagstiftningar som är av en natur där staten aktivt måste arbeta för att skilja en grupp från resten av samhället. Paragrafen säger att staten måste uppfylla kriteriet att man har särat populationen genom att en grupp bor inom vissa gränser eller ghetton, förbjuder äktenskap mellan medlemmar från olika grupper och att man fråntar tillhörigheter från gruppen.

De två sista paragraferna handlar om utnyttjandet av arbete, och då speciellt slavarbete, samt att man förföljer grupper och personer som motsätter sig apartheid genom att ifrånsätta dem dess fundamentala rättigheter.

Om alla dessa paragrafer är uppfyllda av en stat räcker det ändå inte att kunna benämna staten som en apartheidstat. Syftet med allt detta måste också vara att en grupp ska vilja upprätta och behålla dominans över en annan grupp.

Detta kan analyseras tillsammans med det som år 1998 skrevs i Romstadgan om att apartheidbrottet är av samma karaktär som brott mot mänskligheten i den mening att brottet utövas av en regim som utövar systematisk dominans, och planerar att låta det fortgå på det viset, över en specifik grupp². Bägge dessa juridiska definitioner gör en sak väldigt klar, att apartheidbrottet sträcker sig långt utanför den sydafrikanska regimen, den stat som använder lagar som gör detta praktiskt möjligt kan bli funna sig skyldiga för att begå apartheidbrott. Det behöver inte heller vara en regim som är samma som den som var i Sydafrika, och målet behöver inte vara de samma. Målet i Sydafrika var att exploatera den inhemska befolkningen. I Israel är målet snarare att upprätthålla en judisk stat varpå tvångsförflyttning av den inhemska befolkningen är nödvändigt³.

Ur detta föds då frågan om det inte finns direkta lagar som är gjorda i detta

---

2 UN General Assembly, *Rome Statute of the International Criminal Court (last amended 2010)*, 17 July 1998, Artikel 7.1.J

3 S. O'Broin, *"A Finding of Apartheid"*, *al majdal*, Vol. 48, 2012, s. 3

specifika syfte, kan en stat fortfarande vara skyldiga för apartheidbrott?

Definitionen av apartheid kan ses ur tre perspektiv. Det första är att regimen ska vara som den sydafrikanska, med samma mål och tydliga lagstiftningar som skiljer människor emellan. Den andra är den internationellt juridiskt bestämda som tidigare har förklarats. Problematiken med det är när vi talar samma juridiska språk och det är enbart detta som är möjligt att definiera apartheid ur, så kan man missa det de facto apartheidbrottet som pågår. Detta brott är det som genom olika lagar, som inte nödvändigtvis är av en segregerade natur på pappret eller genom språket, men konsekvenserna leder till en segregering och människorättsbrott mot en grupp människor.

Apartheid kommer i denna uppsats användas som ett begrepp som är baserat på de bestämmelser som ICSPCA benämner tillsammans med de faktum att de ska vara uppfyllda med att de är en del av en systematisk dominans, alltså en de facto definition av apartheid.

1.2 Ockupation definierat

Historiskt sett har ockupation setts som seger och det ockuperade området har setts som statens tillhörighet att göra vad staten vill med⁴. Detta kom dock att få en annan innebörd under 1800-talet med tanken på att de som ockuperade kom att behöva bli subjekt för lagliga begränsningar, och med detta kom problemen att definiera vad dessa begränsningar skulle vara, och även hur man definierar en ockupation för att kunna applicera dessa lagar. Det första internationella bestämmelsen som fick acceptans var i Haag-konventionen 1899, där artikel 42⁵ och 43⁶ skapade de förhållanden som skulle klassificera en ockupation. Artikel 42 och 43 från 1899 års konvention är identiska med artikel 42 och 43 från 1907 års resolution⁷. De lyder:

---

4 Sharon, Avinoam, "Why is Israel's Presence in the Territories Still Called Occupation?", Jerusalem Center for public affairs, 2009, s. 5

5 International Conferences (The Hague), *Hague Convention (IV) Respecting the Laws and Customs of War on Land and Its Annex: Regulations Concerning the Laws and Customs of War on Land*, 29 juli 1899, Artikel 42

6 International Conferences (The Hague), *Hague Convention (IV) Respecting the Laws and Customs of War on Land and Its Annex: Regulations Concerning the Laws and Customs of War on Land*, 29 juli 1899, Artikel 43

7 International Conferences (The Hague), *Hague Convention (IV) Respecting the Laws and Customs of War on Land and Its Annex: Regulations Concerning the Laws and Customs of War on Land*, 18 oktober 1907, Artikel 42 & Artikel 43

Article 42

Territory is considered occupied when it is actually placed under the authority of the hostile army.

The occupation extends only to the territory where such authority has been established and can be exercised.

Article 43

The authority of the legitimate power having in fact passed into the hands of the occupant, the latter shall take all the measures in his power to restore, and ensure, as far as possible, public order and safety, while respecting, unless absolutely prevented, the laws in force in the country

Utifrån detta kan tre slutsatser dras. Först att territoriet som anses vara ockuperat ska vara under en fientlig makts auktoritet, sedan att denna makt enbart sträcker sig så lång som auktoriteten kan användas. Det tredje är att när makten faller tillbaka till den ockuperade skall den ockuperande staten upprätta ordning i landet. Utifrån det måste därmed också tanken med ockupationen vara att territoriet ska lämnas tillbaka till den forna staten, och det är när det sker som det inte längre kan klassas som en ockupation.

Att ” Territory is considered occupied when it is actually placed under the authority of the hostile army” kom att förändras efter andra världskriget eftersom att *“hostile army”* indikerar att ockupation är något som sker under krigstid⁸. Den förändringen kom med den fjärde Genèvekonventionen år 1949 med artikel två som säger att konventionen skall gälla ockupationer som ”meets with no armed resistance⁹”. Det betyder då att det ska finnas en intressekonflikt mellan de som ockuperar och de som blir ockuperade, som inte behöver vara väpnad men kommer som en konsekvens av att administrationen i landet styrs av en annan makt än det ockuperade områdets administration.. Den fjärde Genève konventionen ändrar fokuset på

---

8 Ronen, Yaël, *“Illegal Occupation and its Consequences”* i Israel Law Review, Vol. 41 No. 1-2, January 2008, s. 201-202

9 International Committee of the Red Cross (ICRC), *Geneva Convention Relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War (Fourth Geneva Convention)*, 12 August 1949, Artikel 2

ockupation genom att beskriva lagar som gäller för de som ockuperar, men använder sig av samma definition av vad ockupation är som Haag-konventionen, men med att detta nu även gäller under fredstid och att det inte behöver vara en väpnad konflikt¹⁰.

I denna situation är ockupation möjligt att applicera om man ser det till att Israel är en fientlig makt för palestinier som utövar sin auktoritet inom de palestinska territorierna. Trots att Israel har lämnat över makten till Hamas i Gaza och att area A på Västbanken är helt under palestinskt styre så ockuperar Israel fortfarande Palestina trots att makten officiellt är överlämnad och det bör betyda att det inte längre kan klassas som en ockupation. Gaza är ockuperat eftersom att Israels totala kontroll av luft- och vatten utrymmet samt blockaden förhindrar Gazas möjlighet till att faktiskt vara självstyrkt, därav pågår det en de facto ockupation i området trots att makten och statskicket är överlämnat till Hamas. På Västbanken är fortfarande area C, som utgör 60 procent av Västbankens territorium, kontrollerat av Israel och i area B är Israel fortfarande i kontroll över säkerheten tillsammans med den palestinska myndigheten¹¹. De som bor i area A är även ockuperade i den meningen att de måste gå genom säkerhetskontroller för att röra sig inom Västbanken och sedan av muren som går runt Västbanken vilket visar vilken makt Israel utövar på Västbankens territorium.

1.3 Relevanta grupper

Artikel 2 i ICSPCA inleder med att förklara att apartheidbrottet ska innehålla: "the following inhuman acts committed for the purpose of establishing and maintaining domination by one racial group of persons over any other racial group of persons and systematically oppressing them¹²". Innan vi då kan titta på vilka bestämmelser som är tillämpliga på situationen måste man först bestämma vilka rasliga/etniska grupper vi talar om.

Om man kan påstå att palestinier och israeliska judar är etniska grupper, så måste man klargöra vilka som ingår i dessa grupper. Inkluderas alla judar och palestinier in i dessa grupper eller är det en begränsad andel? I denna uppsats kommer jag definiera dessa två grupper

---

10 Sharon, Avinoam, "Why is Israel's Presence in the Territories Still Called Occupation?", Jerusalem Center for public affairs, 2009, s. 7

11 Raffoul, Antonie, "As Simple As A, B, C!", Intifada-Palestine, 23 april, 2010

12 UN General Assembly, *International Convention on the Suppression and Punishment of the Crime of Apartheid*, 30 november 1973, Artikel 2

med följande modell:

I Israel-Palestina konflikten är offren för apartheid de palestinska folket, alltså de människor som tillhör Palestina. Det som krävs för att anse sig vara en del av det palestinska folket innebär i denna uppsats inte mer än att man identifierar sig som en person som tillhör den palestinska "nationen". Om man gör det så skapar man tillsammans en etnisk grupp som delar en identitet, som exempelvis inkluderar en delad kultur, historia och ursprung. Då spelar det ingen roll om vart man rent geografiskt befinner sig, är medborgare i Israel, flykting eller tillhör de palestinska territorierna, så länge man identifierar sig själv som palestinsk. Palestinier är alltså människor som är en etnisk grupp som baseras på huruvida man kan identifiera sig som en del av det palestinska folket. I denna uppsats kommer dock fokuset ligga på de palestinier som berörs av israeliska dåd och ageranden, alltså främst de som finner sig inom de palestinska territorierna på Västbanken och Gaza och även inom Israel.

Den dominerande gruppen och förövarna i konflikten är de människor som identifierar sig själva som judiska medlemmar av staten Israel och sionister. Detta inkluderar dock inte alla judar. Israels "Law of Return" ger alla judar i världen rätten att bli medborgare i staten Israel¹³, men detta är en rätt som inte alla väljer att ta del av. Därför kan inte alla människor som tillhör judendomen anses vara en etnisk grupp i kontexten av den här situationen. Detta trots att Israel anser sig vara en representant för det judiska folket världen över. I denna kontext är det de människor som frivilligt har blivit medborgare i staten Israel och anammar dess politiska ideologi, Sionismen, som är den relevanta "etniska" gruppen. Uri Davis skriver beskriver politiskt sionism genom: "The transformation of Palestine, in whole or in part, into the Jewish Land of Israel (Eretz Israel), through the dispossession and mass transfer of the native indigenous Palestinian Arab population out of Palestine, and the establishment, through the Jewish colonization of Palestine, of a sovereign Jewish state¹⁴" och att det är detta som är den juridiska, politiska och historiska sanningen inom staten Israel som ska vara en stat styrd av sionistiska judiska israeler. Alltså är denna "etniska" grupp de människor som identifierar sig som judiska israeler och sionister.

Däremot kan man inte inkludera alla judiska israeler och hålla alla ansvariga på

---

13 *Israel: Law No. 5710-1950, The Law of Return*, 5 juli 1950, Artikel 1

14 Davis, Uri, *Apartheid Israel: Possibilities for the Struggle Within*, Zed Books, London, 2003, s. 19

samma nivå. Det israeliska samhället kan hållas ansvariga som delaktiga i apartheidbrottet genom att de finansierar systemet genom att betala skatt, delta i militär tjänstgöring eller vara delaktiga i andra institutioner som bidrar till att förtrycka palestinier. Däremot finns det också de judiska israeler som motsätter sig sionismen och erkänner och kämpar för palestinska rättigheter. Dessa kan man inte hålla ansvariga på samma nivå trots att de betalar skatt eller ha gjort den obligatoriska¹⁵ tjänstgöringen i militären. Därför att det viktigt att inkludera den politiska sionismen för att kunna ringa in dem som är främst ansvariga, vilket främst är dem som söker sig och arbetar inom staten och aktivt vill arbeta inom militären för att upprätthålla den judiska staten. Man skulle här dessutom kunna hålla internationella institutioner ansvariga, då det finns flera utomstående som är sionister, exempelvis kristna sionister. Dessa kommer dock vara exkluderade i denna uppsats när man talar om sionistiska judiska israeler.

För att kunna tillämpa bestämmelserna kring apartheid kommer två grupper vara relevanta: Palestinier och sionistiska judiska israeler.

3. Vilka av de bestämmelser kring apartheid är tillämpliga på situationen i Israel och de ockuperade palestinska territorierna?

För att kunna definiera ett apartheidbrott i den rådande Israel-Palestina konflikten behöver de bestämmelser som ges i ICSPCA styrkas av olika israeliska bestämmelser och ageranden i områdena. Därför kommer varje paragraf i konventionen undersökas var för sig och se om ett tolkningsutrymme ges för att kunna anse att det är ett de facto apartheidbrott som pågår.

"A) Denial to a member or members of a racial group or groups of the right to life and liberty of person:"

På västbanken räknar man att sedan år 2000 har över 5000 palestinier dött av israeliska trupper¹⁶. Som resultat av detta öppnade Israels "Military Police Criminal Investigations Department(MPCID)" upp 179 fall angående misstankar om civila palestinier som dött av israeliska soldater. Av dessa fall ledde enbart 16 till åtal, där 21 soldater stod åtalade. Av

---

15 Central Intelligence Agency, *The World Fact book, Isreal Military*, 2013

16 Yesh Din, *"Updated Statsics on Investigations, Conveictions and Penalizations Following the Death of Palestinians"*, 27 augusti, 2013

dessa var det sedan bara 7 som dömdes för handlingar som lett till 6 civila människors död, 5 stycken palestinier och en brittisk person. Enbart en av dessa blev dömd för dråp, soldaten som hade haft ihjäl den civila britten. Enligt Yesh Din öppnas alla anklagelser mot israeliska soldater, men man räknar att ungefär 94 procent av dessa läggs ned utan åtal. När någon faktiskt fälls är det ofta väldigt lindriga straff. Om en palestinier vill öppna åtal blir det svårt då den totala avsaknaden av polisstationer som är öppna för allmänheten på Västbanken gör det direkt omöjligt att göra en anmälan direkt till MPCID.

Detta är exempel på direkta mord som begås mot palestinier och visar också hur värdet av ett palestinskt liv står i israeliska ögon. Samtidigt kan detta ur ett lagligt perspektiv ses som nödvändigt från Israels sida för att kontrollera situationen som kom efter Al-Aqsa-Intifadan¹⁷, det andra upproret som ledde till massdemonstrationer och stenkastning, vilket är ett legitimt argument då både israeliska soldater och civila israeler förlorade sina liv under denna period. Däremot kan många av de militära operationerna som begås inte anses vara rättfärdigade ur en juridisk mening eftersom genom Israels officiella policy för så kallade ”targeted killings” inte enbart påverkar ”målen”. Den israeliska armén riktar in sig på palestinska aktivister och medlemmar av beväpnade grupper med målet att förebygga och ta ut allt motstånd mot Israels styre. Att slå ut beväpnade grupper som utgör ett direkt hot mot staten Israel är självfallet rättfärdigat i juridisk mening, däremot slår Israel också ut hundratals familjemedlemmar och andra civila genom luftanfall och genom operationer vars syfte är att nå dessa ”targets”. När så många olycksoffer blir resultatet av Israels officiella policy kan det ses ur två perspektiv. Antingen ser man det som offer för vad som kallas ”collateral damage” och att det var nödvändigt för att nå målet med operationen, eller så kan det direkt tolkas som att Israel nekar rätten till liv för medlemmar ur den palestinska gruppen. Punkt 1 i paragraf a i ICSPCA är genom detta tillämplig på Israel som lyder: ”By murder of members of a racial group or groups.”¹⁸

“By the infliction upon the members of a racial group or groups of serious bodily or mental harm, by the infringement of their freedom or dignity, or by subjecting them to torture or to cruel, inhuman or degrading treatment or punishment”¹⁹

---

¹⁷ Al Jazeera, ”Remembering the Second Intifada”, Jon Elmer

De israeliska människorättsorganisationerna HaMoked(Center for the Defence of the Individual) och B'Tsalem lämnade ut rapporten ”Kept in the Dark” i oktober 2010. Rapporten är baserad på vittnesmål från 121 palestinier som hölls av Israel Security Agency(ISA) i förhör varav vissa satt i upp mot två månader.

I 30 procent av fallen blev de häktade utsatta för fysiskt våld antingen under arrestenandet eller på vägen till häktet. Under häktningen befann fångarna sig under hemska levnadsförhållanden i små celler med lågt tak och så liten golvyta att den tunna madrass de hade tog upp nästan hela golvet där de kunde sitta isolerade stor del av sin tid vid häktet. Även hygien var extremt låg vilket ledde till att många hade utvecklat problem med huden när de kom ut²⁰.

När de sedan skulle förhöras blev de häktade bundna till en stol och kunde bli hållna i denna position för timmar i sträck i förhörsrummet utan att någon förde ett förhör mot dem. 36 procent har uppgett att de har blivit utsatta för verbala attacker och 56 procent rapporterar att de blivit utsatta för hot, bland annat hot om våld. 9 procent har sedan sagt att det har blivit utsatta för våld från förhørsledaren. Denna förhörsteknik är gjord för att bryta ner personer och kan inte ses som annat än hemsk, inhuman och nedvärderande, och vid vissa tillfällen anses vara tortyr²¹.

1999 beslutade den israeliska högsta domstolen att ISA förhör inte får skilja sig från vanliga polisiära förhör, som måste utföras resonabelt och rättvist utan att kränka den anhållne personens värdighet. Trots att det har skett förändringar efter detta, så verkar det fortfarande pågå människorättskränkningar från ISA's sida. Sedan 2001 har 645 (oktober 2010) klagomål på förhören inkommit till Israels justitiedepartement, men ingen har lett till en utredning²².

Detta är ett tydligt exempel på hur ett brott kan ge ett väldigt brett tolkningsutrymme. Eftersom att Israels officiella policy är att alla förhör ska ske med respekt för

---

18 UN General Assembly, *International Convention on the Suppression and Punishment of the Crime of Apartheid*, 30 november 1973, Artikel 2§A.1

19 UN General Assembly, *International Convention on the Suppression and Punishment of the Crime of Apartheid*, 30 november 1973, Artikel 2§A.2

20 Wolfson, Yossi, *Kept in the Dark*, B'Tsalem & HaMoked, 2010, s. 5-6

21 Wolfson, Yossi, *Kept in the Dark*, B'Tsalem & HaMoked, 2010, s. 6

22 Wolfson, Yossi, *Kept in the Dark*, B'Tsalem & HaMoked, 2010, s. 6-7

den mänskliga värdigheten så är denna bestämmelse inte möjlig att applicera på Israel när det kommer till frågan att avgöra om det i kontexten till apartheid kan anses vara relevant. Samtidigt har den israeliska staten ett ansvar mot människors negativa rättigheter och särskilt se till att de inte är människor som är statligt anställda som bryter mot dessa. Det kan man självklart inte alltid kontrollera och man kan beskylla enskilda individer för dessa handlingar som bryter mot Israels officiella ställningstagande, och därmed avsäger man sig ansvaret och är därmed inte längre relevant i kontexten.

Väljer man däremot att se ur ett de facto perspektiv blir det mera tydligt att det är en del av den systematiska dominans som Israel utövar mot palestinier. Det sträcker sig även långt utöver vad som kan anses vara nödvändigt och rättfärdigat att begå av säkerhetsskäl. Oavsett om man anser att det inte är Israel som stat som begår dessa handlingar så har Israel alltid ett ansvar för att se till att detta inte sker och blir därmed direkt ansvariga. Det blir också väldigt tydligt om man har i åtanke att det inte har blivit några utredningar alls för de som det har förts klagomål mot, att Israel inte har något intresse av att utreda detta vilket i kontexten kan kopplas till att anledningen är att man vill visa sin dominans över den palestinska gruppen. Detta påstående att det är en riktad form av strukturell apartheid stärks även av den illa behandling som palestinier upplever i israeliska fängelser. Intagna palestinier benämns som så kallade ”security prisoners” och får uppleva en annan form av behandling än de israeliska fångarna, som i princip aldrig oavsett brott går under benämningen ”security prisoners”. År 2012 så satt över 4000 palestinier i fängelse under benämningen ”security prisoners”. 300 av dessa var hållna under ”administrativa arrestranden”. Administrativt arresterade är en form av fängslande där det varken krävs ett åtal eller en rättegång, ofta finns det inte heller nog intention att ställa dem inför rätta för något brott²³. Detta kan sedan pågå i upp till sex månader med risken att få det förnyat och förlängt på obestämd tid.

Vidare faller detta, tillsammans med det faktum att godtyckliga anhållanden och kvarhållande som kan fortgå ända fram till rättegången utan någon form av juridisk assistans, under den tredje punkten i första paragrafen som lyder: ”By arbitrary arrest and illegal

---

23 Amnesty International, *Starved of Justice*, Amnesty International Ltd., London, 2012, s. 6

imprisonment of the members of a racial group or groups²⁴”. Palestinier faller också under militär domstols jurisdiktion som inte når kraven som är satta för internationella bestämmelser för en rättvis rättegång. För israeliska judar gäller ett helt annat juridiskt system som har väldigt stora skillnader i rättigheter för den misstänkte.

Angående den andra punkten i paragrafen är inte fängelsesystemet det enda som är frihetsberövande och utsätter människor för hemsk, inhuman eller förnedrande behandling. Muren, checkpointsystemet, förstörelsen av hus, tvångsförflyttningar och förstörelsen av olivträdskäften bidrar även till att denna punkt är relevant att tillämpa på situationen i de ockuperade områdena. Dessa kommer jag att återgå till senare i texten.

”B) Deliberate imposition on a racial group or groups of living conditions calculated to cause its or their physical destruction in whole or in part”

Denna bestämmelse är svår att tillämpa på Israels systematiska dominerande över palestinerna. Att bestämma att Israel har besvärat palestiniers levnadsförhållanden och har orsakat fysisk nedbrytning finns det flera exempel på. Tydligast är möjligtvis blockaden av Gaza och Israels övertagande och kontrollerande av Palestinas vatten tillgångar. Blockaden av Gaza för med sig, förutom det faktum att ingen varken kommer in eller ut ur området, att viktiga livsmedel, bland annat medicin, inte kommer in i området vilket resulterar att människors fysiska hälsa får allvarliga konsekvenser.

Israels kontrollerande av de palestinska vattentillgångarna underminerar Palestinas möjlighet till att kunna utveckla en hållbar utveckling och kränker det palestinska folkets, inom de ockuperade territorierna, rätt till säkert och tillgängligt vatten. 85 procent av de palestinska vattentillgångarna kontrolleras av Israel för att kunna tillhandahålla 25 procent av den israeliska vattenkonsumtionen²⁵

Problematiken är dock att tillämpa detta på det faktum att det är gjort med avsikt och är uträknat att förstöra och skada den palestinska befolkningen fysiskt. Detta eftersom blockaden mot Gaza rent officiellt²⁶ finns på grund av att Israel ska kunna upprätthålla säkerheten för den israeliska civilbefolkningen och att kontrollerandet av vattentillgångarna görs för att

24 UN General Assembly, *International Convention on the Suppression and Punishment of the Crime of Apartheid*, 18 Juli 1976, Artikel 2§A.3

25 Center for Economic and Social Rights, *The Right to Water in Palestine: A Background*, Brooklyn, 2003, s. 1

26 The Palestine Chronicle, *To Keep Gaza on Brink of Disaster is Security Interest of Israel*, Jassat, Iqbal, 22 december, 2013

kunna tillfredsställa vattenbehovet hos den israeliska befolkningen, snarare än att avsiktligt skada den palestinska befolkningen fysiskt. Detta får vidare stöd av att Västbanken anses vara “principal reservoir of drinking water for the Dan region, Tel Aviv, Jerusalem and Beersheba” och “the most important long-term source in the [national] water system.”²⁷

Grammatologiskt sett är inte detta förenligt med appliceringen av apartheid på Israel. Det hade krävts en omformulering av bestämmelsen, men för att den skulle fungera i detta sammanhang hade den tappat legitimitet då den bakomliggande orsaken att det ska vara ett upprätthållande av systematiskt dominans av en grupp över en annan hade försvunnit. Det är fortfarande ett människorättsbrott, men är inte hopkopplat till ett potentiellt apartheidbrott.

Kontextuellt sett är bestämmelsen ordagrant väldigt bestämd och tolkningsutrymmet blir väldigt begränsat. Om det bevisligen inte finns något uppsåt eller medveten tanke bakom kan den omöjligtvis appliceras korrekt på Israel. På det hela kan både blockaden av livsmedel till Gaza och kontrollen av Västbankens vattentillgångar bidra till att förstå vilket dominans Israel har över Palestina och att ett apartheidbrott är aktuellt, och i dess kontext är bägge dessa människorättsbrott relevanta. Dock är de inte möjliga att applicera på denna paragraf varken ur ett grammatologiskt eller ett kontextuellt perspektiv.

Genom ett teleologiskt perspektiv kan vi utifrån Israels ändamål att upprätthålla den judiska staten se att båda två exemplen därigenom snarare kan förklaras med just upprättandet av den judiska staten, snarare än att man har tanken att skada den palestinska befolkningen. Detta är självfallet det mest klassiska av försvarsargument från Israels sida, men angående denna bestämmelse blir den förklaringen mer relevant än i många andra. Trots att fysisk skada för palestinierna blir en konsekvens av detta. Bägge exemplen bidrar till det jag vill kalla de facto apartheid, men det går inte ur denna juridiska konventions bestämmelser att applicera på just denna situation.

Det svängrum man får i tolkningsutrymmet är att detta kan vara en del av den bakomliggande orsaken, men troligtvis är det främst för Israels egna självbevarelse som är den bakomliggande huvudorsaken. Blockaden av Gaza blir i detta fall inte möjlig att applicera trots att den är en del av en uttänkt dominans och kommer spela en annan, större roll i andra bestämmelser men blir här inte möjlig eftersom att man direkt inte kan bevisa att det är uttänkt att

---

27 Center for Economic and Social Rights, *The Right to Water in Palestine: A Background*, Brooklyn, 2003, s. 1

människor faktiskt ska fysiskt brytas ner.

”C) Any legislative measures and other measures calculated to prevent a racial group or groups from participation in the political, social, economic and cultural life of the country and the deliberate creation of conditions preventing the full development of such a group or groups, in particular by denying to members of a racial group or groups basic human rights and freedoms, including the right to work, the right to form recognised trade unions, the right to education, the right to leave and to return to their country, the right to a nationality, the right to freedom of movement and residence, the right to freedom of opinion and expression, and the right to freedom of peaceful assembly and association”

I Israels juridiska system finns det lagar och bestämmelser som ofta försätter palestinier i en underlägsen position i förhållande till israeliska judar. Dessa lagar och ojämna förhållanden bryter ofta mot palestiniers rätt att delta dels i det israeliska samhället, men även att föra sin egen agenda inom de palestinska territorierna.

Palestiniers rätt till att delta i de politiska, sociala, ekonomiska och kulturella livet hindras av Israel genom olika åtgärder, lagstiftande så väl som i andra former. Dessa handlingar faller inom denna bestämmelse många rekvisit, som specificerar vilka rättigheter som ska vara förhindrade för att den ska vara möjlig att applicera. Dock är den varken limiterad till dessa eller tvingande till att alla ska vara möjliga att bevisa, utan syftar på de grundläggande mänskliga rättigheterna som hindrar, i detta fall, palestinier från att delta i samhället. För att denna bestämmelse ska kunna tillämpas får man titta om varje människorättskränkning begås mot palestinier och om de kan vara en del av en systematisk dominans.

Rätten till arbete för palestinier som inte kan finna arbete inom de palestinska territorierna kränks ofta när de finner sig i en situation där de måste arbeta som migranter inom Israel. Israel har väldigt dåliga arbetsvillkor för dessa människor vilket är för att förhindra att palestinier ska kunna slå sig ner i Israel. Det är förbjudet för migranter att komma in i landet med direkta familjemedlemmar, barn, föräldrar eller partner. Om två människor från samma familj hittas som arbetade migranter inom israel följer direkt fråntagande av arbetsvisa och utvisning följer²⁸. Detta innebär att man som person med en familjemedlem som arbetar i Israel inte får samma möjligheter till att få arbete som andra i en jämförbar situation.

---

28 Global Research, *Human Rights in Israel and Occupied Palestine*, Stephen Lendman, 2009

Det finns även stora problem med avsaknad av restriktioner för arbetsgivare för hur man får behandla denna arbetskraft. År 2006 bestämde den israeliska högsta domstolen att de dåvarande arrangemangen som gällde för palestinska migranter i landet för de som arbetade inom lantbruk, vård och industri var kränkande mot grundläggande mänskliga rättigheter. De dåvarande arrangemangen gjorde att man var ”bunden” till sin arbetsgivare. Detta har dock inte förändrats eftersom att det man har gjort för att förebygga detta har varit svagt eller icke-existerande. Palestinier får ofta problem med de så kallade ”brokers fee” som arbetsgivare kräver att migranter betalar. Många tvingas då ta lån för att kunna betala detta men får lågbetalda jobb som gör det svårt att betala tillbaka lånen²⁹.

Situationen i Gaza har lett till att arbetslösheten är nästan 40 procent. 95 procent av den industriella verksamheten är just nu suspenderad eftersom att de inte kan få de råvaror de behöver för produktionen eller inte längre har möjligheten till att exportera det som har producerats. I juni 2005 fanns det 3 900 fabriker som tillsammans hade 35 000 arbetstagare. Efter blockaden av Gaza har dock detta sjunkit till 195 aktiva fabriker som ger arbete åt 1700 människor. Den privata sektorn överlag har fått lida av detta och många företag har försats i konkurs vilket har lett till att 75 000 människor, av 110 000, har förlorat sina jobb. Tidigare, år 2000, räknade man med att 24 000 människor reste in som migranter i Israel dagligen. Idag, efter blockaden, är den siffran noll³⁰.

Palestinier har inga problem med att skapa fackförbund inom de palestinska territorierna, däremot finner många migrantarbetare så väl som palestinier som bor i Israel det svårt att både gå med i fackförbund såväl som att skapa egna. Ett exempel på detta är ”the Israeli Labour Federation the Histadrut” som inte släppte in palestinska medlemmar förrän 1960, men trots att detta rent officiellt har ändrats så fortsätter diskriminering mot palestinier. Ett sätt detta görs på är genom att exkludera palestinier från arbetsgruppen på grund av kravet på militär tjänstgöring, detta trots att det ofta inte finns någon koppling mellan de erfarenheter som man får av tjänstgöringen och jobbet i fråga. Det kan låta neutralt i sig att man kräver detta, men det är diskriminerande mot palestinier eftersom att palestinier inte får göra militär tjänstgöring i Israel,

---

29 Global Research, *Human Rights in Israel and Occupied Palestine*, Stephen Lendman, 2009 (KF: Arabs in israel)

30 Save the Children UK, *The Gaza Strip: A Humanitarian Impulsion*, 2008, s. 4-5

vilket även inkluderar palestinier som bor i Israel.³¹

Human Rights Watch rapport ”Second Class: Discrimination Against Palestinian Arab Children in Israel's School” rapporterar om den systematiska diskrimineringen som finns inom det israeliska skolsystemet. Det offentliga skolsystemet är uppdelat i två olika system, ett för israeliska judar och ett för israeliska medborgare som har palestinsk bakgrund. Mellan dessa två skolsystem finns det en stor skillnad i kvaliteten i utbildningen som barn och ungdomar får ta del av. Skolorna för palestinska araber är ofta underbemannade med stora klasser, sämre byggda med dåligt underhåll av lokalerna, och är inte alltid tillgängliga för barn med palestinsk bakgrund eftersom att det finns betydligt färre skolor än de som erbjuds för israeliska judar. Detta påverkar ungefär en fjärdedel av de 1.6 miljoner barn som omfattas av de israeliska skolsystemet eftersom de är av palestinsk bakgrund³².

Denna diskriminering innebär självklart mängder av problem för palestinska araber i Israel, exempelvis för barn med handikapp som inte kan få den extra hjälp de behöver som de hade fått om de var av judisk härkomst och hur dramatiskt mycket sämre utbildningen blir av avsaknaden av bibliotek och datorer. Det största problemet som barn och föräldrar möter är dock, kanske, distansen till skolorna. Förskolorna finns inte alltid inom avstånd för många palestinier att ta sig till, trots att det är obligatorisk skolgång och före detta utbildningsminister Yosi Sarid lovat att alla barn i Israel ska kunna gå i skola³³. Detta nekar mångas rätt till utbildning och antalet barn som hoppar av sin utbildning är väldig hög.

Dessa två system går sedan ihop när de når den punkt då man vill söka sig till en högre utbildning. Detta är på grund av att systemet är utvecklat så att examination från skolan är fördelaktig för israeliska judar. Eftersom att skolan är betydligt sämre för ungdomar som har gått i genom de system som är utvecklat för de med palestinsk bakgrund presterar de sämre på de prov som finns för att man ska få ta sin examen för grundskolan/gymnasiet. Dessa prov är sedan de man söker till högskolan med och självklart blir avslagen då betydligt högre för de med palestinsk bakgrund än de som gått i de judisk israeliska skolsystemet. År 1999 var det enbart 5,7

---

31 Ziadah, Rafeef, *Fragmentation of Palestinian Labor and Control Over Palestinian Economy*,

32 Human Rights Watch, *Second Class: Discrimination Against Palestinian Arab Children in Israel's School*, New York, 2001, s. 1

33 Human Rights Watch, *Second Class: Discrimination Against Palestinian Arab Children in Israel's School*, New York, 2001, s. 1

procent av de som tog examen från israeliska universitet som hade palestinsk bakgrund. Israel har kommit med en rad förklaringar till varför det ser ut så här, var på man pekar på att det handlar om fattigdom och att det finns en kulturell attityd hos palestinier som gör att de presterar sämre³⁴.

Under min egen resa till Västbanken besökte jag palestinska beduiner som levde i en by mot bergen, som hade delats av en väg i area C. Under min vistelse där fick jag besöka deras skola och tala med en man som hade varit med och byggt upp skolan. Detta var inte den första skola som byggts i byn. Tidigare hade man byggt en mindre skola utan bygglov från Israel och sedan hade rivits av israeliska militärer. Denna skola hade man dock bygglov för, och trots att det inte var mycket till byggnad utan plywoodskivor och plåttak på alla skolbyggnader förutom en som var byggd av bildäck och cement, så var det ändå en skola med lärare och griffeltavlor. Dock hade byn någon vecka innan min vistelse fått höra att den måste rivas, trots bygglov. Denna gång skulle dock inte militären riva skolan utan de i byn som hade byggt den.

Genom de två olika skolsystem som finns inom staten Israel och genom att inte ge beduiner på Västbanken möjlighet att bygga skolor kränker man både palestinier inom de palestinska territorierna och palestinier inom Israel rätt till utbildning.

Israel har genom olika lagstiftningar och handlingar kränkt palestiniers rätt till att lämna och att återvända. Detta finns det massa exempel på, flyktingarna som bodde i det som nu är staten Israel, blockaden av Gaza, muren, som ofta beskrivs som ”The apartheid wall”, som går kring Västbanken, checkpointsystemet inom Västbanken, israeliska bosättningar inom de palestinska territorierna där palestinier inte är välkomna m.m.

Eftersom att Palestina inte är en erkänd nation kan man inte erhålla palestinsk nationalitet. För palestinier som bor på Västbanken erhåller de flesta ett jordanskt medborgarskap³⁵, vilket det finns många olika problem med då det sker att detta medborgarskap dras in för många människor utan förvarning och gör många statslösa. Det är i sig inte relaterat till huruvida Israel kränker palestiniers rätt till en nationalitet, om man inte resonerar att Israel bör ta ansvar och ge palestinier rätt till ett israeliskt medborgarskap för att hjälpa människor som

---

34 Human Rights Watch, *Second Class: Discrimination Against Palestinian Arab Children in Israel's School*, New York, 2001, s. 3

35 Minority Rights Group International, *World Directory of Minorities and Indigenous Peoples - Jordan : Palestinians*, 2008, s. 1

finner sig i en situation där man är statslös. För dessa människor som inte har ett jordanskt medborgarskap och för människor som bor i Gaza lämnar Israel dock ut identifikationskort på att man tillhör Palestina och det går att få pass efter israeliskt godkännande, men det innebär inte att man är medborgare av staten Israel³⁶. Kränkningen av rätten till en nationalitet kan man inte riktigt hålla Israel ensamt ansvarig för, det blir snarare hela de internationella samhället som inte erkänner Palestina som en egen stat och därmed inte kan dela ut medborgarskap till de palestinska folket. Israel har en stor roll i varför Palestina inte erkänns, men att Israel kränker rätten till en nationalitet är svårt att bevisa.

En av de stora frågorna i Israel-Palestina konflikten är inskränkandet av palestiniernas rätt till att förflytta sig. Detta tar sig olika former för palestinier som bor antingen på Västbanken eller i Gaza.

För de som bor på Västbanken upplevs dagliga problem för de människor som bor där genom den administrativa indelning, som kom som ett resultat av Osloavtalet som till stor del gick ut på att Palestina skulle få sitt självstyre av Israel i faser. Detta ledde till att Västbanken delades in i tre områden(areor) med olika administrativa styren. Area A är helt under palestinskt självstyre, Area B är också under palestinskt styre men säkerhetskontrollen i området delas av de israeliska och palestinska myndigheterna. Area C, som utgör 60% av västbankens territorium, är i sin tur helt under den israeliska militärens kontroll. Inom de palestinska territorierna, mellan areor och mellan gränsen till Israel finns det ett checkpointsystem som kränker den mänskliga rättigheten att fritt få röra sig. Detta checkpointsystem är från Israels sida en nödvändig handling för att upprätta säkerheten för att ingen som har syfte att skada israeler ska kunna ta sig in i Israel. Detta har lett till att man exempelvis inte kommer igenom checkpointsen med privata palestinska bilar utan att ha ett särskilt tillstånd för det. Det är inte ovanligt att det sker många olika former av förnedring av israeliska soldater mot palestinier och att makten missbrukas och används fel, i enlighet med vad Israels officiella hållning är, som har lett till palestinier vars akuta hälsa har fått stå på spel. Ett av de mest framträdande och extrema fallen av detta är gravida kvinnor som varit på väg att föda men inte fått passera, och varit tvungna att föda vid sida av checkpointen, vilket ofta slutar i missfall och vid tillfällena att modern även dött³⁷.

36 Loewenstein, Jennifer, *Identity and Movement Control in the OPT*, Forced Migration Review, No. 26, 2006

37 Rehman, Aliyah, *Palestinian Women are Being Forced to give Birth at Israeli Military Checkpoints*, I Acknowledge Apartheid Exists

Israel har också placerat ett flertal hinder som består av diken, grindar, cementblock med mera på de palestinska vägarna . Detta leder till, förutom att bilar har det svårt eller omöjligt att ta sig fram på vägarna, att utryckningsfordon upplever samma problem och att fotgängare, speciellt äldre, gravida och mindre barn får det svårt att ta sig fram eller måste ta omvägar. Vidare så förhindrar man palestinier rätt till att röra sig med fysiska vägar genom att vissa vägar är förbjudna för palestinier att använda. 2013 räknade man med att det fanns 64 kilometer väg på Västbanken som enbart är avsett för israeler, dessa är då främst byggda för de israeler som bor i olika bosättningar på Västbanken. Palestinier får inte heller köra över dessa vägar som går genom Västbanken utan tvingas då att köra fram till vägen, gå över vägen och sedan hitta någon form av transport på andra sidan.

Muren, som av israeler kallas för separationsbarriären och av många palestinier som ”the apartheid wall”, som sträcker sig runt Västbanken adderar ytterligare kränkningar mot palestiniernas rätt till att röra sig. Längst med muren finns det 31 checkpoints som kräver tillstånd för att få passera, till exempel bönder som bor inom muren men har sin gård utanför har sådana tillstånd. Vidare följer sedan grundläggande genomsökning av både fordon och andra ägodelar³⁸. Under det som kallas för ”Comprehensive Closure” så lämnas det inte ut några tillstånd för att lämna Västbanken oavsett om det är för att arbeta eller för medicinsk behandling. Hur ofta detta sker skiljer sig från år till år men sker oftast under judiska högtider. Senast 2012 var det ”bara” 11 dagar som det var helt stängt och omöjligt att resa ut från Västbanken, medan för lite mer än 10 år sedan år 2001 var det stängt i 244 dagar³⁹. Självklart var detta också ett resultat av den andra intifadan, men faktum kvarstår att systemet finns kvar och alltid är möjligt för Israel att använda sig av.

Blockaden av Gaza, som tidigare har nämnts, påverkar givetvis friheten till att röra sig enormt. Sedan Hamas fick makten i området har man dragit åt restriktionerna ännu mera än tidigare för att förflytta sig och förhindrar människor från att lämna och att återvända eller besöka Gaza. Enbart i speciella fall får palestinier lämna Gaza, om det sker i så kallade humanitära syften. Vidare blir Israels totala kontroll av luft- och vattenutrymmet i territoriet ytterligare en begränsande faktor till palestiniernas rätt till förflyttning. Israel förbjuder palestinier att bygga

---

38 B'Tsalem, ”*Checkpoints, Physical Obstructions, and Forbidden Roads*”, 16 januari, 2011

39 B'Tsalem, ”*Figures on comprehensive closure days*”, 1 januari 2012

hamnar och flygplatser, som inte bara hindrar möjligheten att förflytta sig utan också att exportera och importera varor som är nödvändiga i livsmedels-, produktions- och hälsosyften med mera⁴⁰.

Det finns undantag för människor som har familj som bor i Gaza, så kallade ”foreign residents”, som får komma in i Gaza. Det här ger ytterligare makt till Israel då man besitter makten över människors önskan att få träffa sin familj⁴¹.

Rätten till att få röra sig fritt blir dagligen inskränkt för palestinierna, genom detta och andra bestämmelser från Israels sida blir rätten till att få bosätta sig var man vill också kränkt. De som bor i Gaza kommer inte undan blockaden i vanliga fall och inte heller när det kommer till att flytta där ifrån. Däremot finns det de som bor utanför Gaza men är registrerade i Gaza som flyttade till Västbanken innan blockaden infördes. Dessa människor finner dock fortfarande problem när de vill bosätta sig på annan ort på grund av att de är registrerade i Gaza. Det beror på att i Israels ögon är de inte erkända rätten till att bo på Västbanken så vida de inte har speciella tillstånd. Blockaden av Gaza och nekandet till människors rätt till att förflytta sig och bosätta sig på annan ort förklaras av israeliska auktoriteter med att det är nödvändigt för säkerheten som behövde återupprättas efter “the breakdown that occurred in the relationship between Israel and the Palestinian Authority” efter “the outbreak of hostilities in September 2000.”⁴². Det har däremot visat sig att palestinier ofta blir nekade möjligheten att flytta trots att Israel inte uppger något säkerhetshot. Genom detta blir också det rekvisit i paragraf C som säger att för att paragrafen ska vara möjlig att appliceras, så ska rätten till att lämna och återvända kränkas, också gällande.

Många demonstrationer på olika platser runt omkring Västbanken har lett till att Israel aktivt försöker förhindra demonstrationer genom olika metoder så som arresterandet av arrangörer, deporterat utlänningar som deltagit i demonstrationerna och vid några tillfällen använt sig av våld för att upplösa protesterna. Platserna där man tidigare demonstrerade mot den israeliska regimen på Västbanken varje fredag har den israeliska militären nu bestämt att dessa platser är stängda militäriska zoner under tider som de tidigare användes för demonstrationer. Då

---

40 B'Tsalem, ”The scope of Israeli control in the Gaza Strip”, 1 januari 2011

41 B'Tsalem, ”The scope of Israeli control in the Gaza Strip”, 1 januari 2011

42 Human Rights Watch, ”Forget About Him, He's Not Here”, USA, 2012, s. 4

har man inte rätt att gå in i området eller vistas där, vilket då gör de potentiella demonstrationerna som skulle hållas där olagliga⁴³. Detta är ett brott mot den internationella rätten att få del ta i fredliga församlingar och även en kränkning mot palestiniernas, och även utlänningars, rätt till yttrandefrihet.

Det fysiska våld som ibland brukas sker ofta i samband med stenkastning, var på dödlig ammunition ska vara förbjudet att bruka om det inte handlar om att en israelisk soldat eller någon annan är i fara. Man använder sig i första hand av så kallade ”crowd control measures”, som till exempel tar sig genom tårgas. Den israeliska militären har som officiell policy att all form av dödlig ammunition är förbjuden, vilket även gäller när stenkastning pågår. Däremot sker det fortfarande att soldater använder dödliga vapen, oftast mot stenkastare, och det har lett till att sedan 2004 har 15 personer dött från israeliska soldaters kulor och två stycken från vakter som stått i vaktornen som går längst med muren kring Västbanken. Av dessa dödsoffer har åtta stycken varit minderåriga⁴⁴.

Att applicera detta krav till listan av de människorättskränkningar som skall uppfyllas för att paragraf C i ICSPCA ska vara möjlig att se som uppfylld av Israel genom att undersöka hur demonstrationer förhindras eller begränsas, kan ses som en kränkning av palestiniernas rätt till yttrandefrihet och rätt till fredlig församling, är inte möjligt utan att försöka subjektivt argumentera för att det är relevant för paragrafens rekvisit.

När våld från Israels sida har brukats har det varit i samband med att människor som varit delaktiga i demonstrationen har varit våldsamma genom exempelvis att kasta sten mot soldater. Vid dessa tillfällen får man ändå ge militären rätt att agera för att hotet ska försvinna, vilket självklart måste ske i enighet med Israels egna hållning till när det är rättfärdigat att använda sig av våld och internationella bestämmelser som finns kring rätten att få protestera, och självklart till vilken grad man får ta våldet. Eftersom att Israel själva förhåller sig till användandet av våld restriktivt när man talar om dödliga vapen, så är det svårt att beskylla staten för att soldater trots detta har använt dödlig ammunition i sina gevär. Man får komma ihåg att soldaterna själva kan infinna sig i situationer som kan vara hotfulla mot dem och där de själva måste ta beslutet om det är nödvändigt att använda sitt vapen med dödlig ammunition. Samtidigt står

43 B'Tsalem, ”Background on demonstrations in the territories”, 7 september, 2011

44 B'Tsalem, ”Background on demonstrations in the territories”, 7 september, 2011

Israel ansvarig för sina soldater och att de ska kunna ha fått utbildning nog för att detta ska vara ett sista alternativ när allt annat har misslyckats. Det man däremot kan beskylla dem för är att man genom att exempelvis göra platser där veckoliga demonstrationer hölls till ”stängda militära zoner” och därmed aktivt agera för att stänga ner demonstrationer innan de har börjat. Även de faktum att många av de som har arrangerat demonstrationer blir arresterade och prövade för att olagligen demonstrerat och gett uppsåt till våld bidrar till att hur Israel hanterat demonstrationer på Västbanken är en inskränkning av rätten till att yttra sig och fredlig församling, trots att dessa församlingar kan ha gått över till att människor har kastat sten. Ytterligare pekar det på att det begås kränkningar mot palestinier eftersom palestinier blir prövade i militära domstolar under militär lag som förbjuder demonstrationer, till skillnad från utlänningar och israeler som blir prövade i israeliska domstolar som erkänner rätten till att protestera⁴⁵.

För att denna paragraf ska vara möjlig att tillämpa på Israels agerande inom de ockuperade palestinska territorierna är det viktigt att man förstår det kontextuella sambandet som finns mellan de rekvisit som bestämmelsen anger. När alla dessa grundläggande mänskliga rättigheter på ett eller annat sätt, och olika grader, tas ifrån en grupp människor och en annan grupp besitter en dominans över ena parten blir det enkelt att se att det finns ett strukturellt övertag som kränker mänskliga rättigheter till den nivån att det kan gå under betäckningen apartheid. Trots att vissa av dessa handlingar inte alltid är i linje med vad Israel har för officiell hållning och det sker repressalier för vissa individer som bryter mot dem, så finns det en struktur där man vill hålla kvar sin dominans över palestinerna för att bevara den judiska staten. Israel är också i första hand ansvarig för människorättsbrott som sker i area B och C på Västbanken, ur ett Poggeianskt⁴⁶ perspektiv sätt där staten hålls som främst ansvarig för att upprätta mänskliga rättigheter. I Gaza går det påstå att de människorättsbrott som sker där är den palestinska myndighetens ansvar sedan överlämnandet av makten till Hamas år 2006. Dock ska Israel, och delvis Egypten, hållas ansvariga till stor del för de förhållanden som skapats på Gazaremsan. Blockaden och den totala kontrollen av luft- och havsområdena är direkta handlingar som förtrycker folket i Gaza. Genom att titta på alla dessa brott mot mänskliga rättigheter inom de

---

45 B'Tsalem, ”*Background on demonstrations in the territories*”, 7 september, 2011

46 T.W. Pogge, ”*How Should Human Rights be Conceived?*” i Hayden (red.), *The Philosophy of Human Rights*, Paragon House, St. Paul, 2001, P. 197

palestinska territorierna blir det enkelt att se, genom ett kontextuellt perspektiv, att paragraf C i ICPSA är tillämplig i Israel och det ockuperade Palestina.

För Israel är ändamålet med ockupationen att upprätthålla den judiska staten, och beroende på hur man väljer att se på israeliska bosättningar på Västbanken att göra hela ”det heliga landet” judiskt. Genom att titta på detta blir det klart att förstå att Israel vill ur ett teleologisk perspektiv upprätthålla en dominans över Palestina vilket görs genom tidigare förklarade handlingar och agerande mot de palestinska folket.

Om man tittar på det som enskilda händelser och att det är enskilda individer som begår dessa handlingar, exempelvis de som begås vid demonstrationer, kan de förklaras som icke relevanta i förhållande till ICSPCA och även att det strukturella systemet är utvecklat och finns där för allas säkerhet, israeler så väl som palestinier. Men genom detta tappar man helhetsbilden och man rättfärdigar ett system där en grupp har dominans över en annan. Det resulterar i att det är oerhört viktigt att se varje människorättsbrott som en potentiell del av den stora kontexten av den rådande situation som har tagit form sedan bildandet av staten Israel 1948 och komma ihåg Israels teleologiska syfte med ockupation för att staten ska behållas judisk.

“d) Any measures, including legislative measures, designed to divide the population along racial lines by the creation of separate reserves and ghettos for the members of a racial group or groups, the prohibition of mixed marriages among members of various racial groups, the expropriation of landed property belonging to a racial group or groups or to members thereof”

Den israeliska judiska befolkningen och den palestinska befolkningen är separerad och fördelas olika fysiska platser att bo och leva i, och där emellan skiljer det sig i flera olika avseenden så som infrastrukturen och tillgängligheten på tillgångar och resurser. För palestinier skiljer detta sig beroende på om man befinner sig inom de ockuperade områdena eller om man lever i Israel med palestinsk bakgrund.

Som tidigare nämnts finns det en segregering på Västbanken med vägar som palestinier inte får använda, bosättningar där palestinier inte får gå in i utan speciella tillstånd, checkpoints och separationsbarriären som tillsammans förändrar landskapet och håller palestinerna isolerade. På Västbanken skiljer sig kvaliteten av levnadsstandarden betydligt för palestinerna och de israeliska bosättarna. Inom de israeliska bosättningarna har människorna

skydd under sina egna lagar av militären och säker tillgång till vatten, på palestiniernas bekostnad. Expropriering av palestinska tillgångar och tillhörigheter tar sig form främst genom övertagandet av landmassa för att bygga bosättningar vilket resulterar i husförstörelse och förstörelse av jordbruk.

Inom Israel finns segregeringen närvarande med tidigare nämnda skolsystem där man för två olika system för barn av judisk israelisk härkomst och för israeliska medborgare som har palestinsk bakgrund. Många tvingas också bo i små byar, många av dessa är inte ens officiellt erkända, där man sällan får renovera eller bygga om sina bostäder. Detta är möjligt eftersom att både ”Jewish National Fund” och ”Israel Land Administration”, som är statliga myndigheter, reserverar stora delar av de israeliska landet till exklusivt judiskt användande.

Eftersom att det inte finns några israeler som bor i Gaza finns det inte heller någon direkt segregation inom området.

“e) Exploitation of labour of the members of a racial group or groups, in particular by submitting them to forced labour”

Denna bestämmelse är svår att tillämpa på situationen i Israel och de ockuperade områdena. Israel har inget arbetssystem som exploaterar palestinier. Däremot har Israels bestämmelser och policys lett till att man har förtryckt den palestinska industrin genom tidigare nämnda blockad av Gaza och separationsbarriär. Det har lett till att de palestinska områdena behöver stöd från Israel och även stort stöd från det internationella samhället.

“f) Persecution of organisations and persons, by depriving them of fundamental rights and freedoms, because they oppose apartheid”

För denna bestämmelse ska vara möjlig att tillämpa på denna situation måste man först redogöra vad förföljelse innebär. I ICC statute står det i artikel sju att brott mot mänskligheten inkluderar brottet förföljelse som sker mot ”any identifiable group or collectivity on political, racial, national, ethnic, cultural, religious, gender⁴⁷”. Vidare följer förklaringen av förföljelse som: ”‘Persecution’ means the intentional and severe deprivation of fundamental

---

47UN General Assembly, *Rome Statute of the International Criminal Court (last amended 2010)*, 17 July 1998, Artikel 7.1.H

rights contrary to international law by reason of the identity of the group or collectivity⁴⁸”. Alltså ska i detta fall Israel ha fråntagit flera människors grundläggande mänskliga rättigheter och det ska ha skett på grund av, i detta fall, etnicitet. Det ska också ha varit en del av en medveten systematiskt dominans över gruppen. Detta går att tillämpa på Israel som vid flera tillfällen, som tidigare nämnts, på grund av etnicitet fråntagit palestinier mänskliga rättigheter och allt detta för att behålla dominansen över palestinierna i syfte för att behålla den judiska staten.

För denna bestämmelse är det dock förföljelsen av en grupp människor som även motsätter sig apartheid. Genom de demonstrationer som förhindras, ibland innan de ens har börjat, och arrestenandet av arrangörer blir detta tillämpligt eftersom att man fråntar människor rätt till att protestera och yttrandefriheten från människor som motsätter sig apartheid.

4. Slutsats

I juridisk mening där ett system som genom lagar och policys skapar ett apartheidbrott, är svårt att tillämpa på Israels agerande inom det palestinska territorierna såväl som inom staten, vilket inte heller var syftet med denna uppsats. De förhållanden och omständigheter som skapas efter Israels agerande i denna situation kan tolkas ur olika perspektiv och kan genom tolkning förstås som ett apartheidbrott enligt internationell rätt om man tittar på vilka människorättskränkningar som begås. Adderar man dessutom Israels teleologiska syfte med upprätthållandet av den judiska staten kan man även förstå intresset av att behålla en dominans över palestinierna samt att en enstatslösning, där de palestinska folket och de judiska folket enas inom en stat, troligtvis inte är möjlig så länge den sionistiska politiken förs. Men trots denna förståelse och att man kan tolka Israels handlingar efter dess teleologiska syfte, faller Israels handlingar rent juridiskt utanför det som juridiskt definierar apartheid.

Om man tittar på den kontextuella delen förstås det i ytterligare perspektiv och öppnas upp för nya tolkningar. Genom detta blir det tydligt att det är en de facto diskriminering som existerar mot palestinierna som har gått så långt att Israel kan anses begå ett apartheidbrott. Eftersom att alla ICSPCA bestämmelser uppfylls på något sett utom möjligtvis paragraf B där det är svårt att faktiskt bevisa att det är med syfte att skada den palestinska befolkningen, så bildar

---

48UN General Assembly, *Rome Statute of the International Criminal Court (last amended 2010)*, 17 July 1998, Artikel 7.2.G

dess handlingar tillsammans det som kan gå under apartheid som samlingsnamn för alla de människobrott som Israel bedriver mot Palestina. Det teleologiska här får självklart stor betydelse för när man ska tolka det och ger ytterligare stöd för att det är ett apartheidbrott som begås eftersom att det ger ett tydligt motiv till varför Israel vill upprätthålla en systematisk dominans. Situationen i Israel-Palestina kan då genom dessa tolkningar och förståelse för olika begrepp genom analys tolkas som ett pågående de facto apartheidbrott. I detta perspektiv handlar det mer om människorna som tvingas leva i detta system snarare än de som skapar dessa lagar och hur omvärlden ser på den juridiska aspekten, och ur de juridiska synsättet och en diskussion där det juridiska språket sätter agenda kan folket som tvingas leva under dessa omständigheter glömmas bort. Istället får det grammatologiska stå för vad som är apartheid och hur detta måste formuleras, dels för vad som definierar apartheid så väl som ockupation, men även hur, i detta fall, Israel officiellt måste förhålla sig till handlingar och hur deras bestämmelser uttrycks. Klarar man förklara och förhålla sig juridiskt korrekt till sitt agerande så går det att komma undan med ett apartheidbrott. Där av är det viktigt att komma ihåg vad människorna som lever i detta samhälle tvingas leva i och hur det faktiskt ser ut, och därefter se det kontextuella sambandet som kan finnas där. Genom detta perspektiv blir det klarare att se att det som sker inom staten Israel och de ockuperade palestinska territorierna är de facto apartheid.

5. Källförteckning

Traktat:

UN General Assembly, *International Convention on the Suppression and Punishment of the Crime of Apartheid*, 30 November 1973, A/RES/3068(XXVIII)

UN General Assembly, *Rome Statute of the International Criminal Court (last amended 2010)*, 17 July 1998, ISBN No. 92-9227-227-6

International Conferences (The Hague), *Hague Convention (IV) Respecting the Laws and Customs of War on Land and Its Annex: Regulations Concerning the Laws and Customs of War on Land*, 29 juli 1899

International Conferences (The Hague), *Hague Convention (IV) Respecting the Laws and Customs of War on Land and Its Annex: Regulations Concerning the Laws and Customs of War on Land*, 18 October 1907

International Committee of the Red Cross (ICRC), *Geneva Convention Relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War (Fourth Geneva Convention)*, 12 August 1949, 75 UNTS 287

Israel: Law No. 5710-1950, The Law of Return, 5 July 1950

Litteratur:

O'Broin, Simone, "A Finding of Apartheid", *al majdal*, Vol. 48, 2012, s. 3

Sharon, Avinoam, "Why is Israel's Presence in the Territories Still Called Occupation?", Jerusalem Center for public affairs, 2009, s. 5 (<http://jcpa.org/text/Occupation-Sharon.pdf>)

Ronen, Yaël, "Illegal Occupation and its Consequences" i Israel Law Review, Vol. 41 No. 1-2, January 2008, s. 201-202

Davis, Uri, *Apartheid Israel: Possibilities for the Struggle Within*, Zed Books, London, 2003, s. 19

Wolfson, Yossi, *Kept in the Dark*, B'Tsalem & HaMoked, ISSN 0793-520X, (http://www.btselem.org/download/201010_kept_in_the_dark_eng.pdf)

Amnesty International, *Israel/Occupied Palestinian Territory: Starved of Justice: Palestinians detained without trial by Israel*, 6 June 2012, MDE 15/026/2012

Save the Children UK, *The Gaza Strip: A Humanitarian Implosion*, 2008 (http://www.savethechildren.org.uk/sites/default/files/docs/gaza5308_1.pdf)

Human Rights Watch, *Second Class: Discrimination Against Palestinian Arab Children in Israel's Schools*, 1 December 2001, 2661

Minority Rights Group International, *World Directory of Minorities and Indigenous Peoples - Jordan : Palestinians*, 2008

Human Rights Watch, *"Forget About Him, He's Not Here" Israel's Control of Palestinian Residency in the West Bank and Gaza*, 5 February 2012, ISBN: 1-56432-864-3

Pogge, Thomas W., "How Should Human Rights be Conceived?" i Hayden (red.), *The Philosophy of Human Rights*, Paragon House, St. Paul, 2001

Övrigt material

Raffoul, Antonie, "As Simple As A, B, C!", Intifada-Palestine, 23 april, 2010.

(<http://www.intifada-palestine.com/2010/04/as-simple-as-a-b-c/>)

Central Intelligence Agency, *The World Fact book, Isreal Military*, 2013

(<https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/is.html>)

Yesh Din, "Updated Stats on Investigations, Conveictions and Penalizations Following the Death of Palestinians", 27 augusti, 2013 ([http://www.yesh-din.org/infoitem.asp?](http://www.yesh-din.org/infoitem.asp?infocatid=435)

[infocatid=435](http://www.yesh-din.org/infoitem.asp?infocatid=435))

Al Jazeera, "Remembering the Second Intifada", Jon Elmer

(http://www.aljazeera.com/photo_galleries/middleeast/2010103132115872256.html)

Center for Economic and Social Rights, *The Right to Water in Palestine: A Background*,

Brooklyn, 2003, s. 1 (<http://www.cesr.org/downloads/Palestine.RighttoWater.Factsheet.pdf>)

The palestine Chronicle, *To Keep Gaza on Brink of Disaster is Security Interest of Israel*, Jassat, Iqbal, 22

december, 2013 (<http://www.palestinechronicle.com/to-keep-gaza-on-brink-of-disaster-is-security-interest-of-israel/#.UsmSOvTuKyY>)

Global Research, *Human Rights in Israel and Occupied Palestine*, Stephen Lendman, 2009. Under "Arabs in

Israel", Migrant workers. (<http://www.globalresearch.ca/human-rights-in-israel-and-occupied-palestine/12546>)

Ziadah, Rafeef, *Fragmentation of Palestinian Labor and Control Over Palestinian Economy*;

(<http://www.russelltribunalonpalestine.com/en/sessions/south-africa/written-testimonies>)

Loewenstein, Jennifer, *Identity and Movement Control in the OPT*, Forced Migration Reveiw, No. 26, 2006

Rehman, Aliyah, *Palestinian Women are Being Forced to give Birth at Israeli Military Checkpoints*, I Acknowledge Apartheid Exists (<http://www.apartheidexists.com/palestinian-women-are-being-forced-to-give-birth-at-israeli-military-checkpoints/>)

B'Tsalem, "*Checkpoints, Physical Obstructions, and Forbidden Roads*", 16 januari, 2011 (http://www.btselem.org/freedom_of_movement/checkpoints_and_forbidden_roads)

B'Tsalem, "*Figures on comprehensive closure days*", 1 januari 2012 (http://www.btselem.org/freedom_of_movement/siege_figures)

B'Tsalem, "*The scope of Israeli control in the Gaza Strip*", 1 januari 2011 (http://www.btselem.org/gaza_strip/gaza_status)

B'Tsalem, "*Background on demonstrations in the territories*", 7 september, 2011 (<http://www.btselem.org/demonstrations>)